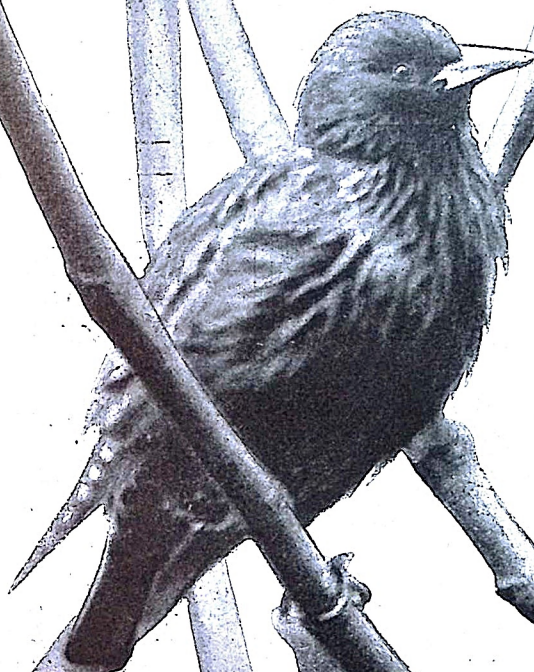

PEJDERNES MAGASIN

NR. 5 MARTS 1932

16. AARG.

Spejderhat

(reglementeret bedste Kvalitet) 5,00

At Drengkorpsenes farveløse Grøn udskiller Spejderuniformen sig som værende langt den fineste. Det er rigtig en Dragt for en rask Dreng, og det karakteristiske for den er Spejderhatten. Derfor bør enhver Spejder gaa med denne.

Lembckes
Friluftsudstyr A/S

Nørreg. 15, K. - Byen 4986

Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark A/S

RAADHUSPLADSEN 55

(B. T.'s Ejendom)

KØBENHAVN V.

TELEFON CENTRAL 10.003 - 10.094

Komb. Hus- og Grundejerforsikring

(Ansvar, Vandskade, Rørskade, Stormskade,
Huslejetab ved Ildebrand.)

C. JACOBSEN's EFTFLG.

Nansengade 73, v. Frederiksborgg. Tlf. Byen 7873.

Husflidsværktøj i største Udvalg.

Billigste Pris-r.

NØRREBROS

CENTRALTRYKKERI

FORENINGSARBEJDE - KORT

REKLAMER - - - KVERTER

- UGE- & MAANEDSBLADE -

- SKEMATISKE ARBEJDER -

NORA 451

Spil Badminton i Gymnastiksalen.

Forlang

„SYKES“

engelske Badminton-
Artikler.

Salg til Private
direkte fra Fabrik.

Guld-, Sølv- & Tinvarer

Ægte og uægte Bronzevarer
efter kunstnerbeskyttede Modeller.

W. GREEN, Sølvmed,
Kobmagergade 25-27, 2. Sal.

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Ingeniør Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.

Medlemmer opføres indtil 70 Aar u d en Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

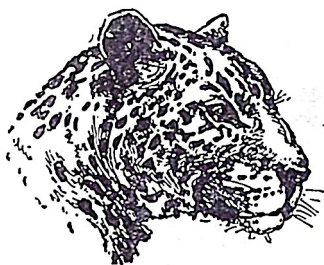
SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

16. AARG.

MARTS

1932

SQUIRKS

Baden-Powell har haft mange forskellige Husdyr i sin Tid, lige fra smaa, hvide Mus til en Kæmpeelefant, men det Dyr, som han syntes bedst om, var Squirks, Panteren. Her fortæller han selv om den.

Hvem tror du, Squirks var?

Jo, det var en af mine bedste Venner.

Det var nemlig bedre at regne Squirks blandt sine Venner end blandt sine Fjender, thi var Squirks uvenlig — ja, saa var han meget uvenlig.

Enhver af os kender Baghera, ikke sandt?

Baghera var den sorte Panter i Rudyard Kiplings Junglebog, og Squirks var dens Fætter. Han var smuk gulbrun paa Ryggen og næsten hvid paa Bugen og Brystet, medens hele Kroppen var oversaaet af store, sorte Pletter.

Første Gang, jeg traf Squirks, var paa en Jagt i Indien. De Indfødte havde fortalt os, at der fandtes en Panter i Junglen. Vi begav os derfor en Dag af Sted, højt til Vejrs paa Elefantryggen. Som vi sad dér og spejdede, fik jeg pludselig Øje paa noget gulbrunt i det tætte Løvvræk. Jeg hævdede min Bøsse og affyrede et Skud, hvorved det „gulbrune“ løftede sit Hoved og saa paa mig med et Par forventningsfulde, store Øjne. Jeg lod min Elefant bøje Knæ og steg ned paa Jorden, hvor det lykkedes mig at fange den unge Panter. Den lignede en stor, lysegul Kattekilling, og da jeg spurgte ham: „Hvem er Du,“ svarede han med en gurglende Lyd noget, som lignede „Squirks“, hvilket saa blev hans Navn.

Jeg tog den unge Panter med hjem til Lejren og præsenterede ham for min lille Hundehvalp

„Jack“. De syntes i Grunden ikke om hinanden, men efter som Tiden gik, blev de til sidst rigtig fine Venner og legede daglig med hinanden. Men Squirks blev snart større og kraftigere end stakels „Jack“, og den daglige Leg var ikke til bar Clæde for Hunden; og da den mærkede, at den altid trak det korteste Straa, lod den snart Venneren passe sig selv.

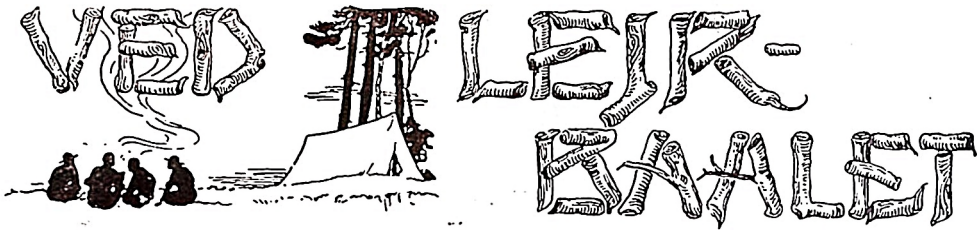
Squirks var imidlertid ung og trængte stadig til at lege og begyndte derfor for sig selv. Han susede rundt og atter rundt for at fange sin egen Hale og afsluttede Legen med et Løb ind igennem Huset, hvor den væltede alt paa sin Vej.

Men han kunde ogsaa være venlig og besked, og mange Gange fulgte han mig paa mine Ture, som en stor Hund.

Jeg var engang blevet saaret af en Kugle i mit Ben, og laa derfor daglig paa en Baare ude i

(Forts. Side 10).

Brug danske Varer.

Der er mange Maader at gavne sit Land paa. Ogsaa I, Spejdere, der nu er Dreng, kan gavne jert Land. Brug danske Varer. Er det dansk Sæbe, I vasker jer med, naar I staar op om Morgen, er jeres Tandpasta dansk, er jeres Støvler danske, børster I dem med dansk Skosvørte, er det dansk Mad, I spiser, køber I dansk Chocolate og danske Bolsjer, naar I har nogle Øre til overs til den Slags?

Sig til jeres Far og Mor, at I vil bruge danske Varer for at støtte jeres Land. I véd lige-saa godt som jeg, at Tiden er en Krisetid, og saa maa vi alle staa sammen om at hjælpe hinanden alle de Steder, hvor vi kan. De Mænd, der styrer vort Land i Dag, har opfordret det danske Folk til at købe danske Varer, og ogsaa I, Ulve og Spejdere, hører til det danske Folk.

Verdensspejderchefen fylder 75 Aar.

Den 22. Februar fyldte Sir Robert Baden-Powell, Lord of Gilwell, 75 Aar. Det er to og tyve Aar siden, at han startede den første Spejderpatrulje i Verden, og nu tæller vi over 2 Millioner Drengspejdere over hele Jordkloden. B.-P. begyndte som Spejder i en Alder af 52 Aar. Jeg har flere Gange haft Lejlighed til at være sammen med ham, og det er en Oplevelse at høre ham fortælle, men han fortæller sjældent om sig selv. Noget af det første, jeg som Dreng hørte om ham, var en Episode fra den Tid, han opholdt sig i Sydafrika. Han forstod at komme de indfødte paa nært Hold, og han var imponeret over deres Evne til at bruge deres Øjne, men en Dag spillede han en af dem et Puds.

De gik sammen i Bjergene, da den indfødte pludselig spurgte ham, om han kunde se, hvor-mange Faar, der var paa et Bjerg langt borte. B.-P. kunde overhovedet ikke faa Øje paa Faarene, men han svarede med et andet Spørgsmaal: „Kan du se Hyrden, der ligger under Træet?“ Det kunde den indfødte ikke, og B.-P. foreslog saa, at de gik derover for at se, om det ikke forholdt sig rigtigt. Det gjorde de, og B.-P. fik Ret. Hyrden laa under Træet.

Det er blot det at sige til det, at B.-P. havde ikke set ham paa den lange Afstand, men han drog den Slutning, at hvis der var Faar, var der ogsaa en Hyrde, og hvor vilde den Hyrde opholde sig i den brændende Solhede? Naturligvis under det eneste Træ paa Bakketoppen. Hans Hjerne hjalp ham altsaa bedre end den indfødtes Øjne.

Sidste Gang, jeg saa ham, imponerede han vist nok alle de danske Spejdere, der var med i Jamboreen. Han kom ridende ind i vor Lejr, og her fik han overrakt en Lur som Gave, og hvad gjorde han, den 72-aarige Spejder? Med een Haand holdt han Luren for Munden og blæste en Tone, saa stærk, at Hesten rejste sig paa Bagbenene, men det afholdt ham ikke fra at blæse endnu en Tone, mens han tøjlede Hesten med den anden Haand.

Lad os alle ønske, at Verdens bedste Spejder længe endnu kan være Chefen for alle Verdens Spejdere.

Holland og Schweiz inviterer

danske Spejdere til at deltage i den hollandske og schweiziske Korpslejr til Sommer. Hollænderne opfordrer os endda til at give en Opvisning i Niels Bukh Gymnastik; de husker os aabenbart endnu fra „Arrow Park“. De, der har Lyst og Lejlighed til at deltage, kan skrive til Korpskontoret og derfra faa nærmere Oplysninger.

Isen er usikker

sommetider. Ved I, hvad I skal gøre, naar I ser nogen gaa gennem Isen? Ellers tænk over det og faa at vide af Tropsfrøeren, hvorledes I ved Hjælp af et Bræt, en Stige eller lignende kan nærme jer Hullet i Isen og redde den forulykkede. Enhver Spejder bør være forberedt paa at kunne hjælpe i en saadan Situation. Husk det gamle Ord, naar der er Fare paa Færde: „Hold Hjertet varmt og Hjernen kold“; det betyder: Hjælp med Omtanke.

Verdensspejderchefen er fyldt 75 Aar.

For dem, der kender Lord Robert Baden-Powell of Gilwell personligt, er det ikke til at forstaa, at han nu er en gammel Mand paa 75 Aar. Han virker ved sit Smil, sine Øjnes Kraft og ikke mindst ved sin Stemme som en ung Mand. Hans lyse Sind og ukuelige Humør er saa smittende, at det alene gør det til en Oplevelse at træffe ham.

Naar man imidlertid véd, at B.-P. foruden at have skrevet Spejderbogen (som næst Bibelen er den Bog, der er oversat til flest Sprog og solgt i flest Eksemplarer), er Forfatter til mere end 25 Bøger, som omhandler hans Liv i Canadas Skove, Andesbjergenes Majestæter, Centralafrikas Urskove med Ashantier og Matabeler, Ægyptens Ørken, ved norske Elve med springende Laks, paa Sydafrikas Sletter, i Himalayas Bjerge og Indiens Garnisonsbyer, — saa forstaar man, at hans Liv har været langt og rigt. Mærkeligt er det ogsaa at tænke paa, at Baden-Powell for 25 Aar siden som Sejrherr fra Sydafrika stod paa Ærens Tinde, ja var Englands Nationalhelt.

Han havde da naaet saa meget, som en Mand kan forlange. Men først da begyndte hans Liv for Alvor, siger han selv, nemlig da han startede Spejderbevægelsen. Han opgav sin Stilling som Generalløjtnant i Hæren og blev en af de største Forkæmpere for Fredens Sag.

Den lille Patrulje, som B.-P. laa i Lejr med paa Brownsea Island, voksede i Løbet af ganske faa Aar til en mægtig Hær, der bestod af Drengene fra nær sagt alle Lande. Der var i Spejderbevægelsen noget almenmenneskeligt, noget vidunderligt, som appellerede til enhver rask Dreng, ligegyldigt hvilken Nation, Race eller Tro han tilhørte. Mere end 10 Millioner Drengene har levet deres Ungdom som Spejdere og er blevet præget af Baden-Powells Idealer. Alle har de noget at sige ham Tak for.

Den 22. Februar fyldte The Chief Scout 75 Aar, og i August er det 25 Aar siden, at den første Spejderpatrulje drog i Lejr under hans Førerskab. K. F. U. M. Spejderne i Danmark og Det Danske Spejderkorps har i Fællesskab paa alle danske Spejderes Vegne sendt en smuk Hilsen til Verdens største og bedste Spejder. —

Det vil være naturligt at referere nogle Ord, som Baden-Powell nylig selv har udtalt:

„For mig er Klokken nu 9 i mit Livs Aften. Det vil snart være Sengetid. For dig er den 11

om Formiddagen; den bedste Del af Dagen — af Livet — ligger for dig.

Jeg har haft den herligste Dag; den har nok

Verdensspejderchefen.
Maleri af David Jager, skænket B.-P. af Alverdens
Spejdere i 1929.

haft sine Skyer og sine Byger, men den har ogsaa bragt det dejligste Solskin Hvad vil du bruge din Dag til? Den kan blive lige saa lykkelig som min, hvis blot du selv vil. Men ikke, hvis du drysser igennem den i Forventning om, at „noget vil vise sig“, eller sover den halve af den bort.

Vaagn op! Bestil noget! Du har kun ét Liv at leve her paa Jorden. Brug derfor hvert Minut af det fornuftigt. Din er Lykken, hvis du blot padler din Kano rigtigt. Af hele mit Hjerte ønsker jeg dig Held dertil!”

H—g.

FLYGTNINGEN

Komedie i 1 Akt. Efter „Scouten“. Oversat af Ritz.

Personerne:

Politibetjent Gommesen.

Den sindssyge.

Jens (selvglad, men bange og dum).

Harald (en lystig Fyr og mere modig).

Karl (pralende).

Niels og Gunnar (som Spejdere i Almindelighed).

(Scenen forestiller et Blokhuis med Pejse; en Bænk, et Bord og 5 Stole, Madpose og flere Rygsække. Bordet er dækket. Naar Tæppet gaar op, sidder Harald, Karl og Niels rundt om Bordet, Gunnar kommer fra Pejsen med Kaffekanden).

Niels: Kommer Jens mon ikke snart med den Mælk, der er vel ikke saa langt til Gaarden?

Gunnar: Aah, en tyve Minutters Vej, tænker jeg.

Karl: Det er meget længere væk.

Niels: Naa ja da, men han har været borte i over en Time.

Harald: Er det da saa mærkeligt? Der er vel en eller anden sød Pige dernede, og saa kan Mælken let blive sur, inden han kommer tilbage.

(Alle ler).

Karl: Du er saa stille, Gunnar, er du syg?

Gunnar (vredt): Ja, efter Mælk. (Rejser sig, stikker Hænderne i Lommen og gaar hen ad Gulvet).

Niels: Rolig, der kommer nogen!

(Alle vender sig mod Døren, som farer op, og Jens kommer ind, hivende efter Vejret, falder med Mælkespanden).

Karl: Hvad er det med dig, er du helt gaaet fra Snøvsen?

Jens (forskrækket og forvirret): Ha—ha—r I ikke hørt det?

Alle: Hvad for noget?

Jens (vender sig og bliver siddende i Mælken paa Gulvet): En gal Mand!

Karl: Det skulde du snakke om.

Harald: Kom med en Forklaring, hvad er det, du prøvler om?

Gunnar (arrigt): I Øjeblikket sidder han i Mælken, som vi skulde have haft til Kaffen.

Jens: En gal Mand er flygtet fra Sindssygeanstalten, og han er blevet set her i Nærheden.

Alle: Er det sandt?

Jens: Ja — Spsteren til Moderen ti. en af Pigerne nede paa Gaarden sagde det — og hun plejer ikke at lyve — og jeg før af Sted, saa hurtigt jeg kunde.

Gunnar: Er han gal? Er han farlig?

Jens (forklarer): Ih, ja da, han er rasende; han tror, han er en verdensberømt Bokser, og han slaar løs paa alle, han ser.

Harald: Uha da.

Karl (smører Skjortearmerne op): Overlad I ham bare til mig, naar han kommer, jeg skal nok klare den.

Harald: Naa Dreng, skal vi saa se at faa noget at spise; skal vi maaske sulte for hans Skyld, der har spildt vor Mælk. (Peger paa Jens). Eller fordi en gal Mand er flygtet fra Anstalten?

(De sætter sig til Bords, skænker Kaffen op og spiser).

Gunnar: Hvad skulde vi gøre, hvis han kommer her?

Niels: Det kan vi altid tænke paa, naar han først er her.

Jens: Jeg tror nu ikke, vi fik Tid til at tænke ret meget, for Spsteren til Moderen til Pigen nede paa Gaarden sagde, at han før paa Folk som et Vilddyr, og sparkede g rev og bed og — — —

Harald (arrigt): Hold nu op med den Spster til Moderen til Pigen nede paa Gaarden, og den Sparken, Riven og Biden.

Karl (til Niels): Var det derfor, du løb saa hurtigt, at du faldt med Mælkespanden, bare for at du skulde faa Tid til at tænke paa, hvad du skulde gøre, hvis han kom?

(Det banker paa Døren. — Jens kryber ind under Bordet).

Niels: Kom ind!

(Politibetjenten kommer ind. Gul Trisse om Kasketten).

Politibetjenten: Goddag Spejdere, velbekomme!

Harald: Tak! Goddag Hr. Betjent.

Politibetjenten: I har vel ikke haft Besøg af en — af en — — —

Harald (afbryder): En gal Mand, som er flygtet fra Anstalten, og som tror, at han er Bokser, og som farer lige i Hovedet paa alle, han ser, og sparker og bider og — og — — —

Politibetjenten (ler): Ja. — rigtig. Har han maaske været her?

Niels: Nej, heldigvis da. Tror De da, vi saa havde været i Live?

Politibetjenten (ser paa Jens, som kryber frem under Bordet, og paa Spanden og Mælken paa Gulvet): Nej, men jeg synes, det kunde se saadan ud.

Harald (peger paa Gulvet): Det er blot vor Mælk til Kaffen, som han dér har været saa elskværdig at spilde for os (peger paa Jens).

Jens (lettet): Jeg troede virkelig, det var den Gale, der kom; det gjorde jeg.

Politibetjenten: Var det derfor, du laa under Bordet?

Jens (undvigende): Ja — a — det vil sige — nej — eller jo — —

(Vender sig om, alle ler).

Politibetjenten: Ja, ja, Dreng, hvis han kommer, hvad han sikkert gør, da han er her paa Egnen, saa skal I straks sende Bud efter mig. Han har rødt Haar, to Tænder i Munden og er ret kraftigt bygget. Og saa har han en rød- og hvidstribet Hospitalsdragt paa. Altsaa! God Nat, Dreng!

Alle: Farvel.

Jens: Rødt Haar, to Tænder, og saa kommer han sikkert herhen, og saa er han vældig stærk.

(Alle ser paa Jens og ler).

Gunnar (til Jens): Er du bange?

Jens: Ja — nej, bange — langt fra, men jeg tænkte, det var bedst at huske Signalementet, saa jeg ikke skal tage fejl, hvis jeg skulde støde paa ham.

Alle (ler): Du — ha, ha, — du — —

Harald: Tænk bare, hvis han kom her.

Gunnar: Uha da, jeg faar ondt bare ved at tænke paa det.

Karl: Overlad I ham til mig, jeg skal gi' ham. (Smøger Ærmerne op, alle ler).

Niels: Lad os sætte os hen til Pejsten og snakke sammen, inden vi gaar til Ro.

(De sætter sig rundt om Pejsten og spiller paa Mundharpe; Jens ligger paa Gulvet og læser i en Bog).

Jens (tager Gunnar eller den, der spiller, i Armen, og han holder op): Kan vi ikke laase Døren?

Niels (spøgefuldt): Den gaar inte, den er i Stykker.

Harald: Rødt Haar, to Tænder, vældig stærk.

Gunnar: Kommer sikkert herhen.

Karl (gaar hen ad Gulvet og bøjser Armen): Lad ham komme, jeg skal gi' ham.

(I det samme gaar Døren op, og en Mand i lys Fangedragt, med rødt Haar og to Tænder kommer ind).

Karl falder straks om paa Gulvet og kryber hen til Pejsten.

Jens (slipper Bogen og kryber ind under Bordet): Rødt Haar, to Tænder — stærk — det er ham — det er den Gale!

Manden: Hø, hø, hø (gaar frem paa Gulvet, ser sig omkring, ryster paa Hovedet, gaber og gør Grimasser og siger ikke andet end hø, hø, hø).

Gunnar: Han vil have Hø.

(Manden smider Trøjen).

Niels (til de andre): Nu gaar han paa.

Gunnar (med graadkvalt Stemme): Karl, du skulde klø ham.

Karl: Harald, spørg, om han vil have Mad.

Harald (rejser sig og gaar hen mod Manden): Vær saa god at sæt Dem ned, saa skal De faa noget at spise.

Manden (ser sig omkring og gaar hen til Bordet, hvor han sætter sig): Hø, hø, hø. (Tager Brødet og siger hø, hø).

Jens (kryber forskrækket fra Bordet hen til Pejsten): Kan I ikke høre, at Fyren siger, han vil have Hø. Maaske synes Manden om Hø, jeg har hørt, at mange Gale synes om Hø.

(Jens lister sig ud).

Gunnar: Gaa da saa ud efter noget Hø.

Niels (sagte til Gunnar og Karl): Jeg henter Politibetjenten. (Lister ud).

Gunnar (tager Vandspanden og siger): Jeg henter noget Vand.

Karl: Jeg gaar med. (Lister sig sagte forbi den Gale).

Harald: Vær saa god at spis!

(Den Gale spiser mange rare Ting, ryster og gør Grimasser og siger i et Væk: Hø, hø, hø. Jens kommer ind med et Knippe Hø og bliver staaende ved Døren).

Harald ser paa Jens og ler.

Jens (springer hen og lægger Høet over hans Mad og siger): Vær saa god og spis, her er Hø!

(Manden bliver rasende, farer op og hyler og danser rundt paa Gulvet).

Harald (idet han farer ud): Hjælp!

Jens: Hjælp! Hjælp!

(Manden tager fat i Jens, slynger ham i Gulvet og slaar ham med knyttet Haand. Da gaar Døren op og Politibetjenten og Drengene stormer ind og fører den Gale ud).

Jens (er alene paa Scenen et Øjeblik): Han bad om Hø, og han fik det, men Utak er Verdens Løn. (Alle de andre kommer ind, bliver staaende og ser paa Jens, som sidder paa Gulvet og tørrer Ansigtet i Skjortearmerne).

Niels: Hvordan gik det med dig?

Gunnar: Slog han haardt?

Jens (kryster sig): Med mig? Spørg heller, hvordan det gik med ham; jeg holdt ham jo fast, til I kom. (Sætter Hænderne i Siden og spankulerer op og ned ad Gulvet).

Harald: Du bløder jo i Pandet, det er nok bedst, jeg lægger et Bind om Hovedet.

Jens (mere mat): Aa ja, det gør ogsaa ondt.

Gunnar (mod Publikum, tæller paa Fingrene): Rødt Haar, to Tænder og vældig stærk.

Harald: Kom saa Dreng, nu gaar vi til Ro.

T æ p p e.

HVORDAN BLIVER MAN—?

XII BOGHANDLER

Ligesom man ikke skal tro, at det at være Blomsterhandler maa være saa dejligt, fordi man skal gaa i al den Blomsterduft, eller at Skuespilleren er evigt lykkelig, fordi han lever i Rampelys og fine Klæder, skal man heller ikke tro, at Boghandleren lever i et videnskabeligt eller æstetisk Velvære midt imellem alle Bøgerne. — Den rigtige Glæde over et Fag afhænger ikke saa meget af Omgivelserne, men langt mere af de Kundskaber, man efterhaanden har faaet til alle Fagets Forgreninger. — Først naar man kan bevæge sig frit i sit Fag, er det spændende og interessant.

Vil man opnaa det, maa man lære sit Fag godt, og for at lære det godt, maa man være flittig. — Det gælder ogsaa Boghandlerfaget.

Man skal ikke være noget særligt for at blive Boghandlerlærling, men det er bedst, hvis man er sund og rask og af godt Humør. — Det stadige indendørs Liv stiller Fordringer om begge Dele. Den, der har gode Skolekundskaber og helst skriver og regner godt, er et Hestehoved foran de andre, der er nemlig intet, der er kedeligere for en Boghandler end at skulle blive ved med at lære en Lærling det, han skulde have lært i Skolen, og endnu værre er det for Lærlingen selv. Alt, hvad man har lært i Skolen, faar man Brug for som Boghandler.

Man søger Plads som Boghandlerlærling enten ved at besøge nogle Boghandlere og spørge sig for eller ved at avertere i „Dansk Boghandler-tidende“. Man maa søge i god Tid, fordi der er faa Pladser og mange Ansøgere. — Der er ingen særlig Grund til at foretrække de største Forretninger for de mellemstore og mindre, vigtigere er det at finde en velordnet Forretning med dygtige Overordnede.

Som oftest begynder man med en 3 Maaneders gensidig Prøvetid; efter den Tid skal man gensidig bestemme sig. — Skulde det ske, at Boghandleren siger, at Du ikke egner Dig, og Du selv i Stilhed synes, at han har Ret, gælder det om at tage det med godt Humør. — Det sker nu ikke saa tit. — Lønnen, der bydes, vil ofte ligge omkring 30 Kr. om Maaneden, og i Handelslivet venter man altid, at Lærlinge i Klæder og Væsen er smaa Gentlemen.

Saa klemmer man ufortrødent paa. Man møder præcis og gaar ikke alt for præcis, man gør alt, hvad man faar med at gøre, saa rigtigt som muligt, spørger sig frem, hører godt efter. Særlig i de første Par Aar ikke for megen Diskussion om, hvad der vilde være bedre; i de fleste Til-

fælde tager Lærlingen fejl, da alt det elementære som oftest er gennemprøvet. — Bliver man med Rette bebrejdet noget, skal man bare tie stille, og hvis en ellers retfærdig Overordnet engang imellem skulde tage Fejl overfor Dig, saa ti ogsaa stille, hvis det kun er Smaating. — Gaa bare videre med Arbejdet; de samme Fejltagelser vil ske for Dig, naar Du bliver overordnet.

Det er uklogt i de første Aar at knytte særlig stærke Venskabsbaand med ældre eller yngre Overordnede eller ligestillede i den Forretning, hvor man er; det gør én afhængig, og man bliver rodet ind i Forviklinger, der er uheldige.

Arbejdet vil i de første Aar mest bestaa i en Del Kontor- og Ordningsarbejde, i at gaa mindre Ærinder og være Haandlanger for andre. — Gør man alt det paalideligt, glider sværere Arbejder rent mekanisk over i ens Hænder.

De første Aar skal man gaa paa Boghandler-Fagskolen, der er knyttet til Købmandsskolen; dér faar man under kyndig Vejledning Tid og Ro til at forstaa de Arbejder, man skal udføre i Forretningstiden; i Dagens Travlhed kniber det undertiden med at faa forklaret en Lærling de elementære Arbejder grundigt.

Men I venter vel stadig paa, at jeg skal sige noget om Bøgerne. Det kommer lige straks. Det, jeg hidtil har sagt, gælder næsten for al Handel, og at være en dygtig Handelsmand er for en Boghandler mindst lige saa vigtigt som at være Bogkender.

Vi er allerede blevet enige om, at I, da I begyndte, kendte jeres Skolebøger, baade hvad de hed, hvem der havde skrevet dem, og hvad der stod i dem; det er en udmærket Begyndelse, men ogsaa alle de Drengbøger, I har læst, regner jeg med, at I kender, og hvis I efterhaanden bliver ved med at læse Bøger paa alle de Omraader, I forstaa, vil I snart opdage, at I kender en Mængde Bøger, og at I Gang paa Gang kan rykke frem og bruge jeres Viden. — Det er en helt stolt Dag, da man for første Gang har solgt en Bog, som Kunden valgte, fordi man kunde fortælle om den og anbefale den. — Bliv blot ved med at læse og at øve Jer i at bedømme Bøgerne ud fra, hvordan de virker paa Jer og svarer til jeres Erfaringer. — Det er en Selvfølge, at man giver god Plads for andres Meninger og lærer deraf, hvad der kan læres; men bare ikke opgive sit eget lige straks.

Det Dag ud og Dag ind at være mellem Bøger, høre om dem, læse om dem og i dem virker anspro-

Paa Udkig i Naturen

Naar jeg nu skriver denne min sidste Artikel om „Paa Udkig i Naturen“, skal det blive en kraftig Opfordring til jer om at tage Naturiagttagelsen eller Woodcraften op som et Led i det daglige Spejdarbejde, sideordnet med Øvelser af anden Art.

Lav smaa Ekspeditioner gennem Terrænet 2—3 Stykker sammen, højst hele Patruljen, og følg saa ikke Veje og Stier, men mas tværs igennem Skoven og udover Marker og Heder. Opsøg de smaa Skovsøer eller læg Turen langs Kysten og gaa helt ude i Strandskanten. Der er nok af Steder, hvor I vil have Udbytte af en Tur, ofte i kun ringe Afstand hjemme fra — men vel at mærke kun, naar I gaar jeres egne Veje.

Udrust jer med en Rygsæk og eventuelt med en Botanisk kasse; tag nogle Glas (f. Eks. Sylteglas) med, noget Gips, en god Kniv, en Skitsebog og muligvis et Fotografiapparat. Tag med hjem, hvad I finder af Interesse, til Troppens eller Patruljens Samlinger, og skriv smaa Iagttagelser ned, helst ledsaget af Skitser. Hvad I ikke selv kan faa Klarhed over, vil I sikkert faa Oplysning om hos Naturhistorielæreren.

Vil I have Oplysninger om, hvor der f. Eks. findes beboede Ræve- og Grævlingegrave, eller

om hvor Spætterne holder til og lignende, saa spørg blot Forst- eller Landmændene paa Egnen, de vil sikkert med Fornøjelse lede jer paa Vej. Saml Materialer sammen til at lave Tavler og Samlinger af til Tropslokalet. For Eksempel: Fjertavler, Tavler med mere eller mindre gnavede eller hakkede Kogler, smaa Frøsamlinger eller Grene af forskellige Træer, sat op paa Træ eller Pap, Uglegylp pillet fra hinanden og limet op, forskellige Slags Losninger anbragt i smaa Glas osv. Der er uendelig mange Ting at tage fat paa.

Eller fang Haletudser, Snegle, Guldsmedelærver, Rygsvømmere, Salamandre, Døgnfluellarver og lign. i Vandhullerne og sæt dem ud i et Akvarium med lidt Sand i Bunden og nogle Vandplanter i. Lad det være Patruljens og spørg for, at det bliver passet, saa kan det være til megen Glæde i Foraarsmaanederne.

Jeg har slet ikke nævnt Planteindsamlingen til Herbariet, eller Gipsaftrykkene, men der er ogsaa meget andet, I kan arbejde med, naar I bare vil gaa i Gang med det. Mit sidste Ord til jer skal være: Søg ud i Naturen, lær Planter og Dyr at kende, og I vil ikke undgaar at faa Kærlighed til alt det store, der sker derude paa de vidtstrakte Jagtmarker.

Jens Hvass.

rende; man kan undertiden blive grebet af en saadan Læsesult, at man ikke kan opsætte at læse den ene Bog for den anden.

Man opdager saa noget af det allerfineste ved Boghandelen, nemlig det, at de Bøger, man kender, kan man lettest sælge, og at man kan sælge flere, jo flere man kender. — Nu er Bog og Handel vokset sammen til eet Ord. — Naar man har været Lærling i 4 Aar, og Maanedslønnen hvert Aar er steget med en Tikroneseddel eller mere, saa er man blevet Boghandlermedhjælper. Som oftest skifter man saa Plads for at se noget nyt, eller man rejser til Udlandet for at se andre Bøger og Forhold, men Boghandlermedhjælper-Kapitlet er et meget langt Kapitel for sig; naar I en skønne Dag er blevet saa gamle, at I gerne vil have jeres egen Forretning, saa staar I overfor en meget svær Opgave. Blandt andet skal der en Del Penge til det. Det at være rigtig Boghandler med egen Forretning er ikke alene et Kapitel men en lang Historie, som kun kan opleves.

Kom nu ikke allesammen og sig, at I vil være Boghandlere, der skal blive nogen tilbage til at købe Bøgerne; men den af jer, der tænker alvor-

ligt paa det, skal forhøre sig godt for, maaske hos sin egen Boghandler, saa faar han mere at vide.

Axel Sandal,
Boghandler.

Hvorledes man kan se, om et Æg er friskt.

Her er nogle Vejledninger, som en Fagmand har sendt os.

1) Hold dit Æg op imod Lyset. Hvis det er friskt, er det fyldt; hvis det blot er 3 Dage gammelt, ser du i den brede Ende af Ægget et lille, tomt Rum, som yderligere vokser fra Dag til Dag.

2) Skallen af et friskt Æg er mat og ru.

3) Hvis Ægget rører sig i sin Skal, naar man ryster det, er det ikke friskt.

4) Luk det ene Øje. Berør Ydersiden af dit Øjelaag med Spidsen af Ægget. Hvis du føler en let Kølighed, er Ægget friskt, i modsat Fald vil du mærke en ret stærk Varme.

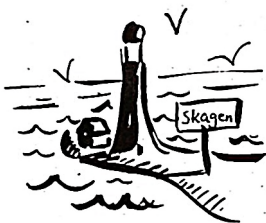
Der er sikkert andre Maader. Hver Husstand har sin. Spørg derfor ogsaa din Moder.

STAFET for BADEN-POWELL.

Fra Skagen til Raadhuspladsen. — 500 hurtige B.-P. Stafetter bringer Koodohornet gennem Danmark! — Skal Hornet pr. Flyvemaskine over Storebælt?

Store Bededagene bliver en rigtig Spejderferie i Aar! I omtrent 2 Døgn — og uden Hensyn til Vind og Vejr — Dag og Nat vil raske Spejdere

være i hurtig Bevægelse gennem Landet fra Skagens Spids til Københavns Raadhusplads. — Det gælder om hurtigst muligt at bringe en kostelig Gave gennem Landet — et Koodohorn, som er skænket Det danske Spejderkorps af

alle Spejderes Chef, Lord Robert Baden-Powell of Gilwell.

„Jeg er glad ved at have en Lejlighed til at skænke jer dette Horn,“ skriver Baden-Powell, „men tillad mig at nøjes med at sende det til Skagen, og telegrafer saa fra København, hvor længe jeres Spejdere har været om at bringe det igennem Danmark.“

Her ligger lige en Opgave for os. Strækningen er ca. 500 km, og hvis vi sætter en frisk Spejder ind for hver Kilometer, vil vi fra Fredag Aften den 22. April til antageligt Søndag Efterm. have 500 af vore hurtigste Spejdere i Ilden!

Men hvem skal udtages til B.-P.s Stafetter og være med til at bringe Koodohornet et Stykke af Vejen? Den Sag afgøres af de Divisionschefer, gennem hvis Distrikt Løbet gaar.

Men se nu Ruten:
Nørrejyske Division: Skagen — Frederikshavn — Søby — Aalborg — Høbro — Randers.

Midtjyske Division: Randers—Aarhus—Horsens — Vejle.

Kongeeaa Division: Vejle—Fredericia.

Fyens Division: Strib—Odense—Nyborg.

Vestsjællands Division: Korsør—Slagelse—Sorø. Skjalm Hvides Division: Sorø—Ringsted. Sydsjællands Division: Ringsted—Roskilde. Københavns Distrikt:

Roskilde—København.

Over Lillebælt vil en hurtiggaaende Cris-craft let bringe Hornet for fuldt Drøn, men Færgen over Storebælt gaar for langsomt, og vi har derfor indledet For-handlinger med Krigsministeriet for at faa en af vore gamle Spejdere til at flyve det over!

I næste Nr. af Bladet skal vi bringe alle Enkeltheder og samtidigt udskrive en Konkurrence om, hvem der nøjagtigt kan beregne den sammenlagte Tid for hele Løbet.

Maaske faar de udtagne B.-P.-Stafetter en lille Erindring om Løbet, men se nærmere herom i næste Nummer af Spejdernes Magasin!

Skal de danske Spejdere imponere Verdensspejderchefen?

Jens Hvass.

Forretningsudvalget, Korpsets øverste Ledelse, samlet til Møde i Hovedkvarteret.

Fra venstre til højre ses: Erik Pedersen, Jens Hvass, Tage Carstensen, Klaus Vedel, Direktør Raun, Ove Holm, Fritz Lerche, Oscar Madsen og Kaj Lundby.

Kan Spejderne ikke synge?

Eller skal vi heller spørge: Hvorfor synger Spejderne ikke? For selvfølgelig kan vi, — men vi synger ikke nær nok, og naar vi endelig synger, er det de gamle Traverser, som snart hænger os ud af Halsen!

Vi maa se at lære nogle nye Sange, og vi maa se at lære at synge dem med Liv og Sjæl, saa man kan høre, at der er Ungdom og Humør, hvor Spejderne færdes.

Mange husker sikkert Wienerdrengene, der i sidste Maaned var i København og sang, saa Folk var ellevilde af Begejstring, og Aviserne var fulde af Lovtaler: Saadan kunde danske Drengene ikke synge, sagde man!

Hvorfor ikke det? — Det er, fordi vi ikke gør det! Men det er ikke for sent at begynde nu. Lad os Københavnerne tage fat med det samme.

Kan I huske den tyske Sangpædagog Fritz Jöde, der i Efteraaret fik alle Tilhørerne i Odd-Fellow-palæets store Sal til at synge med af Hjærtens Lyst? Saadan en Sangaften maa vi sagtens kunne arrangere med Spejderne.

Skal vi prøve? — Kom Torsdag den 17. Marts Kl. 19—21 i „Foreningen af 1860“, Nørrevold 90. Vi har faaet Komponisten Finn Høffding til at komme til Stede og lede Sangen for os; I behøver blot at møde op, saa gaar det hele af sig selv. Der bliver trykt et lille Sanghæfte, og der skal betales lidt for Salen, saa I maa medbringe 50 Øre hver til Dækning af disse Udgifter, men det kan da heller ikke siges at være dyrt.

HVEM VIL IKKE VÆRE MED TIL AT BEVISE, AT SPEJDERNE BAADE KAN OG VIL SYNGE?

Vi mødes Torsdag den 17. Marts Kl. 19 i „Foreningen af 1860“, Nørrevold 90.

Erik Dahl.

MILEPÆLE

staar $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ og $\frac{3}{4}$ -Pæle, Fig. I, II, III, anbragte paa samme Maade som Helmlepælen, men kun med 1, 2 eller 3 æbleskiveformede Fordybninger, alt eftersom de angiver $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Mil. (Den Sten, der staar i Fælleparken ved København, og kaldes Struensestenen, er altsaa en gammel $\frac{1}{4}$ -Milepæl, der intet har med Struense at gøre udover, at den oprindelig har staaet i Nærheden af det Sted, hvor Eksekutionen fandt Sted).

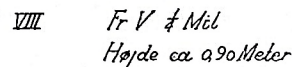
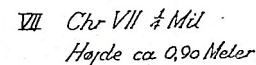
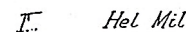
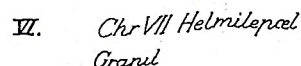
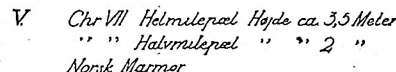
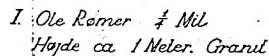
For adskillige Hundrede Aar siden var man begyndt at udregne Afstande mellem Byer, ikke med Længder som Enhed, men med Dagsrejser. Det tog saaledes 3 Dagsrejser at komme tværs over Sjælland og ca. 6 Dagsrejser for at naa fra Aalborg til Slesvig By. Det var unægteligt en noget elastisk Maalestok, kunde man synes, men til Tidten passede den udmærket, da man lagde sine Rejser an paa, at man om Aftenen kunde naa en Kro, hvor man kunde overnatte. En Dagsrejse svarer altsaa omtrent til 30 km i vore Dages Maal, og at denne Strækning har passet til Tempoet for den Tids Mennesker og staaet i Forhold til de stive Køretøjers Behagelighed, kan man se af, at Margrethe i 1395 i en Forordning paabød sine Fogeder at oprette en Kro for hver 4 Mil, saa de Vejfarende der kunde blive behandlet godt.

Da man i det nye Aarhundrede gik over til Metersystemet, krævede det en ny Opmaaling af Landevejene, og vi fik da de kendte Kilometerstene.

Da disse gamle Milepæle, som nævnt, ofte er meget smukke og har stor historisk Interesse, gøres der nu et Arbejde for at faa et Overblik over de Pæle, der er tilbage. Dette Arbejde vanskeliggøres i høj Grad derved, at mange Pæle i Tidens Løb er fjernet fra deres Plads ved Landevejene og nu staar rundt om i private Haver eller er mere eller mindre skjulte af Bevoksning langs Vejene. Derfor vil jeg rette en Opfordring til samtlige de af Landets Spejdere, Førere saavel som Drengene, som færdes paa vore Landeveje, om at lægge Mærke til, hvor Stene staar og sende Meddelelse derom til mig.

Oplysninger af denne Art vil jeg være meget glad for at modtage, ligesom Nationalmusæet ogsaa er interesseret i Op-
gavens Løsning. — Oplysningerne bør indeholde:
Landevejens Betegnelse.
Nærmeste Landsby eller Købstad.
Nærmere betegnet Sted.
Stenens Paaskrift, omtrentlige Højde og Form.
Der sker intet ved at opgive „private Erobringer“, da Stenene faar Lov at blive staaende, selv
hvor de findes paa privat Ejendom. Min Adresse
er: Nyhavn 41, København K.

Ejvind Draiby,

USYNLIGE KRÆFTER

Den Gang den store Brooklyn-Bro skulde bygges over East-River Floden i New York, stødte Ingeniørerne paa Vraget af et gammelt Skib, som forlængst var sunket ned i Floddyndet lige paa det Sted, hvor en af Broens svære Støttepiller skulde rammes ned. Det viste sig imidlertid umuligt at opdrive en Bugsérbaad, som var istand til at rokke Vraget saa meget som en Tomme fra dets gamle Leje paa Flodbunden. Da fik en af Mekanikerne en glimrende Idé. Han skaffede en stor flad Pram tilveje, som ellers brugtes til at transportere Sten paa Floden med, og fortpjæle den ved Ebbetid med Jernkæder til Skroget Langsomt begyndte den stigende Flod med alle Oceanets ubetvingelige Kræfter bag sig at svulme under den fladbundede Pram og hæve den, og se: ned det stigende Vand gik det sunkne Vrag sig, Tomme for Tomme maatte det følge med opefter, indtil det helt var løst fra den Mudderseng, hvortil det i aarevis havde været bundet. Vraget havde mærket Tidevandets Komme og maatte give efter for dets uimodstaaelige Dunkraft.....

Der er Mennesker, som kun vil tro det, de kan kontrollere ved Selvsyn; de bilder sig gerne ind at være klogere end andre med deres „intellektuelle Vanskeligheder“. Efter et Vækkelsesmøde i Amerika kom en Mand hen til Moody og spurgte den berømte Evangelist, hvorledes man kunde forlange af ham, at han skulde tro paa, han havde en udødelig Sjæl, naar han aldrig havde set den. Hvortil den slagfærdige Prædikant prompte svarede med følgende velplacerede Stoppestød: „De siger, De ikke kan tro paa det, som De ikke ser, sig mig: har den Herre maaske nogensinde set sin egen Hjerne?“

Paa mange Maader regner vi til daglig med Kræfter, som vi ikke kan kontrollere med Øjet. — Gaa over Fælden en Dag og spørg Drengen, som har sat sin Drage op, hvor den er bleven af, for du kan ikke pje den nogetsteds i Luften, spørg ham, om han er sikker paa, at den ikke har revet sig løs og forsvunden, og hør saa, hvad han svarer: „Jo, De kan lige tro, den er der, for det første saa jeg den stige til Vejrs, for det andet, kan jeg føle paa Snoren her i Haanden, hvorledes den „trækker“, prøv bare!“ — Naar Lystfiskeren kan mærke paa sin Snøre, at der er Bid, saa er han da lige glad, om han ikke kan se Fisken, han trækker den simpelthen i Land.

I Tilværelsens Værksted samarbejder mangfoldige usynlige Kræfter. De utallige Kloder, som svømmer rundt i Verdensrummet holdes

udspændt i deres lovbundne Baner ifølge den gensidige Tiltrækningskrafts hemmelige Love, og i Dyreverdenen arbejder usynlige Kræfter i Instinktets Mysterier. Naar Trækfuglen ved Foraars tid mærker den magnetisk dragende Kraft fra vore nordlige Kyster, da giver den efter for den skjulte Rejselængsel i sit Bryst efter Sommeren i de lyse Nætters Land

Selve Livet er et Frembrud af skjulte, skabende Kræfter. Dybt nede i sit mørke og snævre Leje følger Sædekornet Foraars dragende Kraft rykke i sig, og vi ser med Undren, hvorledes den svage Plantespire formaar at bryde sejrende igennem den haardeste Jordskorpe for snart at folde sine lyse Blade ud i Solskinnet

Fremfor alt er Menneskelivet indrettet paa skjulte Kræfter. Ved dem drages en ung Mand mod den unge Kvinde, han gerne vil dele Livet med.

— Vi er nu nær ved det Omraade af Menneskelivet, som er i Pagt med de evige Længsler, dem, som gør os til Mennesker. Evighedstrangen er Menneskets Kongetegn, en Anelse om, „at de Ting, som ses, er timelige, men de Ting, som ikke ses, er evige“ løfter os udover Døgnlivets snævre Grænser og retter vort Blik mod Himlen, thi trods al Afstumpning bor der — bevidst eller ubevidst — hos os alle en dragende Længsel mod Livets Gud.

Det var en stjerneklar Vinternat ude paa Vestfronten — to Spejdere patruljerede sammen under en Natmangrove. Pludselig standsede den ene Spejder og pegede betaget op paa den prægtige Stjernehimmels svimlende Uendelighed og sagde noget om Guds Almagt Kammeraten studsede lidt, saa kom det: „Du har forresten Ret, under Stjernehimlen bliver vi alle religiøse, — man burde vist i Grunden tænke mere paa Gud.“

Børge Hjerl-Hansen
(en gammel 1. V.bro'er).

Triller I Paaskeæg?

Mange Steder paa Land og i By er det endnu Skik, at Børnene triller Paaskeæg. Æggene koges mindst 8 Minutter, saa males der paa dem, at hver kan kende sit. I kan selv finde paa gode Tegninger; jeg har set Ulvehovede, Ulveunger (altsaa Dreng), flotte Skibe og Indianere; nogle har malet smukke Mønstre.

Paa en Bakke med Sand eller løs Jord laves en Bane, og nu trilles Æggene ned efter Tur; Reglerne kan være forskellige. Her er nogle, som vi bruger hos os.

Banen er ret skraa, nogle Sidespor fører til Blindegader; men det lige Spor ender paa en stor Flade med høje Kanter, saa Æggene ikke hopper over.

Deltagerne har hver 2 Æg, og de største begynder at trille det ene Æg; de andre følger efter; naar alle har trillet, begynder man forfra med det andet Æg.

Vi begynder Legen med 10 Points; naar ens Æg rammes, faar man Minus; naar man rammes, faar man Plus for hvert Æg, der rammes.

For hver Omgang (med 2 Æg), der trilles, faar Sejrrherren et Chokolademæg eller lign. Der trilles f. Eks. 5—6 Omgange, og ved anden Omgang begynder de, der var de sidste før.

Til sidst gør vi op, hvem der havde flest Points i alle Omgange.

Den, der har det smukkeste dekorerede Æg, bør maaske ogsaa have en Præmie.

Spørg jeres Flokfører, om I maa trille Æg paa første Møde efter Paaske.

Akela.

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen.

III. Anklaget.

Døren til Hulen aabnedes, og i Døren stod en Dame saa stiv og vred, som man kunde tænke sig. Hendes Ansigt var rødt af Harme.

„Hvor er den unge Mand, der leder denne Forening?“ vrissede hun til sidst.

„Han er taget med Doktoren,“ sagde Brune Ugle, „jeg har Ledelsen i Aften.“

Lady Bristleback traadte nærmere.

„Skandaløst!“ vrissede hun. „Jeg gav jer Lov til at løbe paa min Jord, og I lønner mig med at stjæle og gøre Fortræd.“ Ulvene rystede af Forfærdelse. „Hvem af jer har klatret op ad Vedbendstammen, op til Loftet over Stalden?“

Der var en frygtelig Pause, saa traadte Mop et Skridt frem, rakte Fingeren i Vejret og sagde: „Jeg!“ med sagte Stemme. Alle Ulvenes Øjne saa hen paa Mop. Hvad havde han gjort, saa han ødelagde Flokkens gode Navn?

„Saah!“ sagde Lady Bristleback, „og saa kravede du ud paa Taget og ind ad Lemmen — —“

„Nej, Frøken — nej, Frøken,“ fremstammede Mop: „Jeg har ikke gjort det.“ Han var bleg og rystede, og voldsom ivrig for at blive troet.

„Dreng, staa ikke der og lyv! Du klatrede gennem Lemmen ind paa Æbleloftet. Du gik hen til Hylden, hvor mine Udstillingsæbler laa. Du bed et Stykke af ikke mindre end tyve, og til sidst tog du med dig saa mange, dine Lommer kan rumme. Det var mine udsøgte Æbler, mine Chancer paa Udstillingen er ødelagt. Er det saa da n, I Dreng lønner min Venlighed mod jer?“

Lady Bristleback tog ud af sin sorte Taske to store, røde Æbler. Der var taget en god Bid af hver, hun lagde dem paa Kaminhylden, et paa hver Side af et Billede af Baden-Powell og under det smukt malede Ulveløfte.

Mop traadte ind i Midten af Raadskredsen, ned Hænderne knyttede, Haaret i Uorden og lyvende Øjne.

„Jeg har ikke gjort det. — Paa min Ulvære, jeg har ikke! Aah, bare Danny var her — han vilde tro mig.“

„Jeg tilbagekalder min Tilladelse til disse Dreng til nogensinde at lege paa min Jord igen,“ sagde Lady Bristleback, og hun gik strunk ud af Lokalet.

Brune Ugle var temmelig bleg. „Ulve,“ sagde hun, „jeg tror, jeg vil sende jer hjem; saa vil jeg tale med Danny om det, naar han kommer tilbage. Bandeførerne maa fortælle ham, hvad der er hændt.“

Kredsen brød op, og der hørtes vrede Udbrud. — „Ja, ingen anden vilde have gjort det. Det var ham, der skjulte sig dér, hvor ingen kunde finde ham. — Han sagde, han klatrede op ad Vedbendstammen —“. Mop hørte det, han forstod, Ulvene ikke var paa hans Side; han huskede paa, at i Skolen var han altid den, der blev mistænkt. Han

følte, Fortvivlelsen greb ham. Han forestillede sig i Morgen Lærerne og Børnene i Kirken, allesammen stirrende paa „Tyven“. Han løb ud af Lokalet, ud i Mørket, ned ad Gaden, hjem.

Sam tog hurtig Afsked med Brune Ugle og satte i Løb efter Mop. Det var ikke saa let, for Mop løb hjem til sin Mor, som han aldrig havde løbet før. Til sidst naaede Sam op til ham og greb ham i Armen. Taarerne strømmede ned ad Mops Ansigt, og han snoede sig som en Aal for at komme væk fra Sam.

„Mop!“ sagde Sam, „Mop — jeg tror dig, og jeg vil finde ud af, hvem der har gjort det. Op med Humøret! Vi skal nok finde ud af det.“ Han løb af Sted med den hulkende Mop i forstaaende Tavshed, til de naaede hans Havelaage, og han saa ham smutte ind ad Døren. Saa gik han tilbage til Hulen, hvor Jack ventede paa ham, for at han skulde laase.

„Det er ikke ham,“ sagde Sam.

„Nej,“ sagde Jack, „man kunde se, at han ikke løj; men hvem har gjort det?“

„Ingen af Drengene!“

„Hvor véd du det?“

Sam rakte ham et Æble. „Se!“ sagde han, „den, der tog den Bid, mangler en Fortand, og ingen af vore Drenge mangler Fortænder.“

„Tjah!“ sagde Jack, „hvad kan vi gøre?“

„Gaa ud og lede efter hans Spor. Har du din Lommelygte?“

„Ja, men jeg skal hjem. Desværre!“ Han laante Sam sin Lygte og sagde Farvel.

Sam skyndte sig af Sted og hen bag Lady Bristlebacks Hus i Ly af Mørket; han sneg sig hen til Stalden, og ved Hjælp af Jacks Lommelygte fandt han et Sted, hvor Væggen var dækket af Vedbend omtrent lige til Taget. De svære Grene gjorde det let at klatre op. Stien forneden var fedtet. Ulvene havde løbet dér mange Gange, og Stien var dækket af Fodspor; men ovenpaa disse var nogle dybe lige ved Foden af Vedbendbusken. Sam bukkede sig og undersøgte dem omhyggeligt.

„Den Fyr, der lavede disse Spor, har haft Træsko paa,“ sagde han til sig selv; han grundede længe. „Bertil Briggs er den eneste Dreng i Skolen, der gaar med Træsko; aah, han mangler ogsaa en Fortand; han er af den Slags, der kunde have gjort det.“

„Han maa have hørt Ulvene lege her — og maaske saa han Mop klatre op.“

Træskosporene førte ned ad Vejen mod Kroen, hvor Bertil Briggs boede. Af Sporene saa Sam, at Bertil havde løbet.

Fuglebakketroppen agter i Sommerferien at lave en Cyklevandreløjr over Fyn til Sønderjylland og Fanø. Godt Program.

Fra Aarhus Kolonnens Udstilling foreligger der nu nogle smukke Billeder i Postkortstørrelse, der kan faas ved Henvendelse til Borges Andersen, Vejlegade 12, Aarhus. Prisen er 35 Øre pr. Stk.

Heimdalkolonnen. Det er morsomt at se, at Kolonnen stadig gaar frem i Styrketal, men ligesaa spørgeligt er det, at det er den eneste Kolonne inden for Københavns Divisionen, der kan rose sig af Fremgang.

1. Graasten Trop afholdt i Slutningen af Januar en Alarmeringsøvelse, som maaske var værd at efterligne for andre Provinstropper. Den foregik paa følgende Maade: 2 Spejdere marcherede om Aftenen med Trommer gennem Byen, og ½ Time efter var hele Troppen samlet paa Torvet i Uniform. Bagefter blev Patruljerne sendt ud paa Øvelse. Tropsraadsmedlem Kriminalbetjent Ræthinge og Tropsføreren, G. Hansen, var Dommere.

1. Hornslet Trop har lavet en storstilet Jule-Good-turn. Ingen andre gør noget for de fattige i Hornslet, og Troppens Opgave er derfor overordentlig vanskelig. De har i Aar uddelt 60 Pakker Madvarer og Juletræer. Pengene har de skaffet ind ved en Koncert og en efterfølgende Sogneindsamling. Det var en virkelig Good-turn.

Heimdalkolonnen afholder Fest i Marts Maaned.

Rettelse: Billedet under „Fra Divisionerne“ i sidste Nummer forestillede ikke som meddelt 2. Østerbro Trop, men 2. Odense Trop.

Kong Wolmers Trop i Vordingborg har haft et godt besøgt Forældremøde med efterfølgende Fest i Anledning af Troppens 13 Aars Fødselsdag. Der blev vist Lysbilleder fra Troppens og Flokkens Liv og Karikaturer af Tropsraadet. Roverne opførte „En grufuld Nat“, og Spejderne viste Scener fra Lejrlivet. Efter at Ulvene havde bidraget med en Sang „3 glade Fyre“, bragede Bifaldet løs, og det var fortjent for den udmærkede og spejdermæssige Underholdning, som Troppen havde ydet.

Bagefter var der Bal for Troppens Spejdere ned Damer.

I Itu i Afrika er der en Koloni for Spedalske, hvor der ogsaa er en Spejdertrop. De 20 Spejdere har det Job to Gange om Dagen at tage Temperaturen hos de ca. 1000 Spedalske.

En morsom Anvendelse af Cement er fornylig opfundet. En Cementmurstensfabrik i Grand Rapids, Michigan, har hittet paa at fremstille Brændelsbriketter af Kulstøv og med Cement som Bindemiddel. Til en Ton Kulaffald bruges 1 à 2 Sække Cement og saa meget Vand, at Massen kan presses sammen. Briketterne slaas eller presses paa en almindelig Murstensmaskine og hærdes i Luften. Briketterne har samme Brændelsværdi som almindelige Briketter og anvendes paa samme Maade.

Fra New Zealand er der kommet Meddelelse om, at en tam Due har tilbagelagt Strækningen fra Victoria i Australien til New Zealand paa kun tre Dage. Duen, der ikke har hvilet sig, har fløjet med en Gennemsnitshastighed af henved 24 Kilometer i Timen, da Strækningen er omkring 1600 Kilometer.

Jeg har engang læst en Fortælling om „en rigtig gammel Skomagermester“, der, første Gang hans nye Læredreng gav sig til at fløjte, saa vredt paa ham og spurgte: „Er du utæt?“ Baden-Powell ser anderledes paa Sagen og udtaler: „At fløjte er billigere end at ryge og erstatter fuldtud dette. Jeg fløjter ikke blot, naar jeg er vred, men ogsaa, naar jeg er glad og veltilfreds, for — ligesom en Pibe hos en Ryger — det giver mig Tilfredsstillelse og andre Besvær.“

Guvernøren paa Papua udtaler, at Spejderbevægelsen har haft en stor Betydning under Civiliseringen af de unge Papuanere, der forhen var Kannibaler.

Det hænder jo ikke saa sjældent, at man ser Spejdere indtage fine Pladser blandt vore bedste Sportsfolk. En kendt Fodboldleder har en Gang utalt, at Grunden til, at Danmark en Tid lang ikke hævdede sig indenfor Fodboldsporten, var den, at Spejderkorpset tog de bedste Dreng. Vort Korps' Sukkes i de hidtil afholdte Jamboreer kunde maaske tyde derpaa. Vi har set en tidligere Spejder, Willy Falck Hansen som Verdensmester i Cykling.

Fornylig vandt Robert Voigt, 1. Vesterbro Trop, Københavns mesterskab i Brydning. Det er ikke første Gang, han har tegnet sig for en fin Førsteplads. I 1930 vandt han Fælledeparkløbet for Juniores og ligeledes Fortunløbet for Juniores, og det skyldes nærmest et Tilfælde, at han ikke samme Aar vandt Københavns mesterskabet i sin Vægtklasse i Boksning. Nu er det lykkedes for ham i Brydning. Som en ægte Spejder er han all round Sportsmand. Først for ganske nylig er han holdt op med Turene i de aktive Spejderses Rækker for helt at give sig af med Sporten, men i mange Aar passede han sin Patrulje som en mønsterværdig Fører, samtidig med at han passede sin Træning. Af Folk, der forstaar sig paa Sport, anses han for en vordende Idrætsmand — i stort Format.

Robert Voigt.

Da Spejderbevægelsen kom til Verden, vilde Kong Edward VII have, at den skulde være en national engelsk Bevægelse, men Baden-Powell svarede: „Man kan ikke tage Patent paa et Par korte Bukser!“

Redaktøren siger —

Roman.

I dette Nummer paabegyndes en fortsat Fortælling af den kendte Drengbogsforfatter Niels Meyn. Den er udmærket og vil sikkert interessere Læserne. Maaske er det uheldigt at have en fortsat Fortælling i et Maanedblad. Men nu gør jeg altsaa Forspøget. Jeg vil være glad for at høre jeres Mening om det.

Ove Holm,

Formanden for Korpsets Bestyrelse og Forretningsudvalg, Danmarks første Patruljefører, er blevet Tropsfører for Ordrup Troppen.

Ove Holm er lige saa dygtig en Praktiker som Teoretiker, saa det varer næppe længe, før 1. Ordrup er en af Korpsets bedste Troppe.

„Vildgaasens Kærlighedshistorie“

er Navnet paa Bengt Bergs sidste Borg. (Jespersen & Pios Forlag).

Jeg vilde ønske, at jeg havde Evne til at anfælde denne Bog saa omfattende, som den fortjener. Lad mig nøjes med at sige, at Bengt Berg er den redeligste og fineste nulevende Natur- og Dyreskildrer. Han elsker Naturen med hele sit Hjerte, og han formaaer at give sin Kærlighed et baade poetisk og mandigt Udtryk.

„Vildgaasens Kærlighedshistorie“ er en herlig Bog. Læs den!

Advarsel.

Gennem Direktøren for det internationale Bureau har jeg modtaget Meddelelse om, at en Mand ved Navn K. Eichvalds rejser rundt i Spejderuniform, udgivende sig for Tropsfører i det lettiske Spejderkorps.

Han er ekskluderet af Korpset i Letland, og ingen Hjælp eller Støtte af nogen Art maa ydes ham.

Gennem Sveriges International Commissioner har jeg modtaget Meddelelse om, at en Mand ved Navn Karl Rimek rejser rundt i tysk Spejderuniform.

Han er af det svenske Politi udvist som Bedrager fra Sverige, og ingen Hjælp eller Støtte af nogen Art maa ydes ham, hvis han træffes i Danmark.

„Med Niels Bukh Jorden rundt“.

Paa Gyldendals Forlag er 1. Hefte af dette Værk just udkommet. Alle kender Gymnasternes straalende Sejre ude i Verden, hvor de bragte Hæder over Danmarks Navn. Det er en af Deltagerne, Kommune lærer Erik Flensted Jensen, som nu i en fornøjelig og letflydende Form fortæller om Triumftøget — og det store Arbejde, som bragte Resultatet. Bogen lader til at blive endog meget rigt illustreret med udmærkede Billeder.

Alle idrætsinteresserede Spejdere vil glæde sig over dette Værk. Det kommer i 10 Hefter à 65 Øre.

En klassisk Drengbog.

Paa Pio & Jespersens Forlag er kommet en ny, smuk Udgave af den uddødelige „St. Winifred“ af Englænderen Fr. W. Farrar. Den handler som bekendt om engelsk Kostskoleliv og betragtes endnu af mange som den hidindtil bedste Bog om og for Drengene.

Nye Sange.

Wilhelm Hansens Musikforlag har udsendt to Sange af Arnold Hending: „Stille Dag“ og „Sangen“ med Musik af Holger V. Bjarnholt. En af de første Dage i Februar udsendte samme Forlag „Stig, min Lykkes Lærke —“ med samme Forfatter og Komponist. Det er 9. Sang af Kunstnernes Sang-Serie.

Gyldendals Leksikon Bind III.

Det nu foreliggende tredje Bind af „Gyldendals Leksikon“ gaar fra Kar til Pontiac. Af større Artikler kan anføres en omfattende, samlet Fremstilling af hele den moderne Kemi, en indgaaende Artikel om Kina, skrevet af Kinaksperten, Dr. phil. Kurt Wulff, Artikler om Kellogg-Pagten, Lappobevægelsen, Nationalsocialismen, Luftfart og Lufttrafik, Polarforskning, Kvanteteori, Kooperation, Olie, en Norgesartikel, hvis Historie er ført op til Annektionen af Spitsbergen, Bouvet-Øen og Østgrønland, en Fortegnelse over Nobelpristagere, for blot at nævne nogle faa af Bindets ca. 12,000 Artikler. Bindet er forsynet med ca. 750 Billeder, Kort, skematiske Rids o. l.

Korpssets Lysbilleder og Films.

Som tidligere meddelt i Spejdernes Magasin og Nordisk Spejdersport har Korpsset efterhaanden samlet en Del udmærkede Lysbilledserier. Listen ser saaledes ud:

Lejrserie I	50 Stk.
Lejrserie II	50 "
Vandrelejre	50 "
Agitationsserie	50 "
Jamboreen 1920	30 "
Jamboreen 1924	50 "
Jamboreen 1929	40 "
Tyske Jugendherberger	58 "
Tysklandstur	64 "
Ulvbilleder	34 "
Troplokaler og Tropshuse	35 "
Diverse Korpshistoriske	45 "
Graveshovedlejren 1928	25 "
Stockholmslejren 1927	17 "
Bornholmsbilleder	13 "
Søspejdere	6 "

Lysbillederne udlaanes mod Betaling af Udsendelses- og Returneringsomkostningerne.

Alle nærmere Oplysninger og Bestilling af Lysbilleder sker ved Henvendelse til Korpskontoret. Der kan ligeledes ved Henvendelse til Korpskontoret laanes følgende Film:

Jamboreen 1929 i England ca. 45 Minutter.

Vandrelejr paa Bornholm ca. 20 Minutter.

Standlejr ved Tybring Vig ca. 20 Minutter.

Prisen for Leje af Film er fra 1. Januar nedsat til Kr. 5,00. Hertil kommer Forsendelsesomkostningerne.

Trope i København og allernærmeste Omegn kan tillige laane Fremføringsapparat til de nævnte Film for Kr. 5,00 pr. Aften. En Trop i København vil saaledes kunne arrangere en Filmsforestilling ved et Forældremøde eller lignende for ialt Kr. 10,00 pr. Aften.

Foredrag og Lysbilleder om Grønland.

Kaptajn Einar Mikkelsen holder Søndag den 13. Marts Kl. 20 i Handelsstandens Gymnastiksal, Ny Toldbodgade 1, Foredrag om Grønland. Foredraget ledsages af Lysbilleder.

Foredraget afholdes til Fordel for Københavns 2. Spøjspejderskole. Billetpris: Voksne Kr. 1,00, Børn Kr. 0,50.

„Sportsopgaven“.

Løsningen paa Præmiekonkurrencen i Februar-Numret var:

- Fodboldspiller — Fodbold.
- Skøjteløber — Skøjter.
- Golfspiller — Golfkølle.
- Ishockeyspiller — Bandystok.
- Tennisspiller — Ketcher.
- Billardspiller — Queu.

g. Bordtennisspiller — Bordtennisbat.

h. Bokser — Boksehandske.

i. Kælkende Dreng — Kælk.

j. Badmintonspiller — Badmintonketcher.

k. Fisker — Fiskestang.

l. Spejder med Spinnereb — Spinnereb.

m. Roer — Aare.

n. Svømmer — Vandpolobold.

o. Bueskytte — Bue.

p. Skytte — Bøsse.

q. Sommerfuglefanger (el. Lacrossespiller) — Ketcher.

r. Cyklerytter — Cykle.

Der var ogsaa denne Gang kommet adskillige Løsninger, men kun 5 var helt rigtige. De var indsendt af: Erik Emil Nielsen, Hans Joensen, Ole Boesen, Sigvald Lægsgård, alle af De døvsstummets Trop, Fredericia — og Arne Buch Nielsen, Tønder Trop. Vinderne har hver faaet en Bog tilsendt.

Med Spejderhilsen!

Tage.

SQUIRKS

(Fortsat fra Side 3).

Parken. Det morede mig da at følge det smukke Dyr, naar det legede i min Nærhed.

Medens jeg laa saadan en Dag, lagde jeg pludselig Mærke til, at Squirks krøb sagte hen imod mig, han stirrede paa mig med sine uhyggelige, grønne Øjne. Dens Optræden var saa ejendommelig og usædvanlig, at jeg ikke vidste, om det var Skæmt eller Alvor.

Jeg laa dér ganske hjælpeløs og kunde ikke røre mig, og da Squirks var nogle faa Meter fra mig, raabte jeg højlydt om Hjælp. Pludselig skød han frem i Luften som en Pil fra en spændt Bue og faldt med hele sin Vægt ned over mig, medens dens Klør trængte ind i mit Bryst. Hvis ikke min afrikanske Tjener var kommet til Hjælp, véd ingen, hvordan det var gaaet. Maaske det kun var en Form for Leg eller Glæde eller Venlighed mod mig, men efter den Tid blev Squirks lænket til et Træ. Han var imidlertid en god Klatrer og morede sig med at springe fra Gren til Gren, men han holdt mest af at ligge udstrakt paa en Gren i Løvets Skygge, — en Glæde, der en Dag skulde koste ham Livet.

En Morgen, da jeg var borte, forsøgte han at springe oppe fra Træet, men Kæden blev indviklet i Grenene, og Squirks blev hængende i sit Halsbaand, — og det blev Afslutningen paa en god Vens Liv.

Første Kapitel.

Spøggeriet paa det gamle Loft.

„Du kan selv se, det er ikke Humbug, Døren har været laaset i mange Aar,“ forsikrede Poul Friis, da han og Karl Bruhn var naaet op paa det skumle Loft øverst oppe i den store Lagerbygning.

Det var sjældent, at her kom nogen, da denne Del af Fabriken forlængst var nedlagt. Loftet var opfyldt af alt muligt gammelt Skrammel, som havde staaet her i aarevis og nydt godt af den mest uforstyrrede Ro.

De to Dreng, som ellers tumlede sig over det meste af Fabriken, brød sig ikke om at komme her. Der var alt for snavset og støvet. Men Poul var alligevel gaaet derop den foregaaende Eftermiddag. Han huskede, han engang havde set nogle gamle Metalbeholdere, og en af dem kunde han bruge til Akvarium i Haven.

Oppe paa det skumle Loft uden for en Dør, der var næsten dækket af Edderkoppespind, havde han haft en højst sælsom Overraskelse. Han havde tydeligt hørt Stemmer indenfor. Det var nogen, der skændtes. Men da han listede nærmere, blev der ganske stille.

Han havde forsigtigt taget i Døren, men den var laaset. Og saa vidt han vidste, var der ingen anden Udgang. Han havde nede fra Gaarden set op mod de smaa Ruder i det aflukkede Rum; men de var snavsede og graa og saa heller ikke ud til at have været aabnede i umindelige Tider.

Poul var en praktisk Dreng. Samme Aften havde han bragt Spørgsmaalet om det gamle Loft paa Bane og spurgt sin Fader, Fabrikanten, hvad det var for et gammelt Rum, der var laaset af.

Faderen havde forklaret ham, at det for adskillige Aar siden havde været benyttet som et Slags Laboratorium, hvor man eksperimenterede med elektriske Apparater; men det havde i mange Aar været laaset af. Nøglen laa forresten i en Skuffe ovre paa Kontoret.

Det endte med, at Fabrikant Friis lovede sin Søn, at han den næste Dag skulde faa Nøglen

Det hemmelighedsfulde Signal

En Fortælling om to Dreng

af

Niels Mein

udleveret. „Jeg véd jo, at du pusler med Radiosager,“ sagde han.

Poul folte sig ikke helt smigret. Han og

nans bedste Ven Karl „puslede“ ikke, de arbejdede meget alvorligt med en ny Slags Modtager, som de haabede engang at faa Glæde af. Men selvfølgelig var det rart at faa sit eget Værksted, og der var sikkert interessante Ting i det aflaa-sede Rum.

Poul havde ikke sagt noget om Stemmerne, han havde hørt. Maaske var det et Par af Fabrikens Folk, der havde fundet Vej derop! Han forklarede det altsammen til Karl henne i Skolen, og nu stod de to Dreng altsaa uden for den hemmelighedsfulde Dør.

Nøglen passede godt nok i Laasen; men det kneb med at faa den drejet rundt. Derfor havde Poul taget en Oliekande med. Og medens de arbejdede med at faa Oliien ind i den tilrustede Laas, diskuterede de, hvad der vel kunde være derinde. — Poul ejede en frodig Fantasi, medens Karl var meget nøgtern og altid forlangte Kendsgerninger.

„Hvis din Far véd, at der ikke findes nogen anden Indgang,“ sagde han, „og Døren her er helt dækket af Edderkoppespind, saa kan der ikke være Folk derinde, og saa har du altsaa hørt galt, da du troede, du hørte Stemmer.“

Poul blev ved sit. „Nu skal vi se,“ sagde han; omsider var Laasen i Orden, og Nøglen kunde drejes rundt.

Men i det samme hørte de tydeligt en dyb, ru Stemme derinde fra. „Jeg er ikke Spor af bange,“ lød det, „jeg siger kom an. Og den første, som viser sig, faar ti Tommer koldt Staal mellem Ribbenene.“

„Du er altfor voldsom,“ sagde en anden Stemme, „hvad hjælper det, at du faar Ram paa den første, de er for mange, og vi bliver til Slut overmandede. Lad os flygte, inden det endnu er for sent.“

„Jeg flygter ikke. Aldrig har jeg vendt en Fjende Ryggen.....“ Der lød et pludseligt Hyl, der endte i en Fløjten, og saa blev der dødsens stille.

De to Dreng blev staaende med Haanden paa Dør-laasen. Poul glemte rent at triumfere. Han saa allerede i Aanden, at et Par farlige Forbry-

dere havde fundet sig et Fristed derinde. Men spændende var det.

Karl saa mere nøgternt paa det. „Det er kun i Romanerne, at der findes hemmelige Forbryderhuler,” sagde han. „Selvfølgelig maa der alligevel være en anden Adgang til Rummet derinde, og saa er der nogle, der vil lave Grin med os.” Han satte Skulderen til Døren og pressede paa. Der lød et Brag, da den svære Dør sprang op.

Karl lyste ind i det skumle Rum med sin Lommelampe. Men til hans Overraskelse var der ikke en levende Sjæl derinde. Spindelvævet sad tæt og frodigt for alle de smaa Ruder. Langs Væggene var der Hylder eller Borde, hvor der stod mærkelige Apparater lige fra Glaskolber og Stativer med Reagensglas til stærkt sammensatte Metalapparater, der saa højst interessante ud.

Men overalt laa Støvet tykt og godt. Gulvet var dækket med et blødt Lag, og Karl saa straks, at der ikke var Fodspor et eneste Sted. Han saa sig om til alle Sider og fik Øje paa Kontakten til den elektriske Lampe. Der lød et Knæk, og til hans Overraskelse brændte Lampen.

Nu kunde begge Drengene rigtigt se, hvilke Herligheder, det store Værelse rummede. „Vi kan faa det dejligste Værksted og Laboratorium heroppe,” erklærede Poul, „men først maa vi have Rede paa de mærkelige Stemmer.”

Karl saa sig tvivlraadig om. Her var virkelig et Problem, han ikke kunde klare.

„Der er jo et Loft ovenpaa,” sagde Poul, „der ligger de Asener. Vi skulde ikke have snakket om Rummet her, saa de andre hørte det henne paa Skolen.”

„Du skulde i alt Fald have holdt Mund med de Stemmer, du havde hørt,” sagde Karl, „men det forklarer alligevel ikke, hvad der er sket. Lad gaa med,” han sænkede Stemmen, „at der er nogen, som vil gøre os bange — eller prøve paa det — nu i D a g. Men hvordan kunde man vide i Gaar, at du tilfældig vilde komme herop og gaa hen og se paa den aflaaede Dør. Nej, der stikker noget under her, og det skal vi have Rede paa.”

„Jeg tror,” sagde Poul, men han fik ikke sagt mere, for nu lød en lidt tør, kedelig Stemme lige ved Siden af begge Drengene. Det hørtes, som om den kom fra den tomme Luft lige inde i selve Stuen. „Det er barbarisk at kvæle dem. Nej, man skal trække Halsen af Led eller dreje den om, saa Halshvirvlerne knækker. Det vil enhver.....”

Poul udstødte et Hyl, og øjeblikkelig tav Stemmen. Det var en Damestemme, der havde udtalt sig saa sagkyndigt om at dræbe.

Karl saa sig om til alle Sider. „Der er altsaa nogen, der laver Grin,” sagde han.

Poul lo, saa det gav Genlyd ud paa det store Loft med det gamle Skrammel. „Kan du huske

Eventyret om Guldfluglen fra „Tusinde og een Nat”, der lød ogsaa usynlige Stemmer i den tomme Luft. Det kan man altsaa forklare naturligt i vore Dage. Og den Stemme, som vi lige nu hørte, tilhører ingen ond Aand, men en skikkelig ældre Dame, min egen Tante Elise.”

Karl stirrede uforstaaende paa ham, men saa gik der et Lys op for ham, og han brast i Latter. „Den har du lavet godt,” sagde han, „du har altsaa været herinde i Forvejen. Hvor har du den Højttaler skjult?” Han huskede pludselig paa, at Pouls Tante samme Eftermiddag skulde holde Foredrag for unge Husmødre om, hvordan man slagter og behandler Fjerkræ.

Poul lo ikke med. „Du tager alligevel Fejl,” erklærede han, „den Dør har ikke været aabnet, siden den sidst blev laaset af.”

„Nej begribeligvis,” sagde Karl, „det siger sig selv.”

„Aah, du forstaar mig ikke, jeg mener, at Døren blev laaset for adskillige Aar siden. Laasen var jo rustet fast, det saa du selv, og Døren var forsegleet af Spindelvæv. Nej, jeg har Forklaringen paa, hvad der er sket. Der har jo ogsaa været et tosset Hørespil i Drengestuen lige før. Det var det, vi hørte et Brudstykke af. Det spørger herinde, men paa en moderne Maade.”

Karl var med nu. Han vidste godt, at de utroligste Genstande ganske uventet kan optræde som Modtagere og Højttalere. Akkurat som andre tilsyneladende døde Sager kan virke som en Slags „Grammofonplade”. Den Paastand, at Jernbaneskinne, der i mange Tider har sukket under

Schønning & Arvës
- Cykledæk -
og Slanges
Knagende stærke!

„Boulevard-Atelieret“

Sdr. Boulevard 66 St.

Alle moderne udførte Fotografier. Billigste Priser

Bemærk! 4 smaa Fotografier i forskellige Stillinger 75 Øre.

PERSSENS
CLICHÉ-ANSTALT
 BREDGADE 25. OPG. E. (STANNA PASSAGE)
 PALE 2640

Optiker Ringlund

38 Frederiksborggade 38
 Speciale siden 1901

Briller

Alle moderne, optiske Hjælpemidler.
 Zeiss Kontaktglas — Kikkertbriller,
 Brilloluper — Lysbriller.

FLØDE IS

Anretninger bringes overalt.

1 Liter — 6 rigelige Portioner

Vanille Kr. 3.00 pr. Ltr.

Nougat Kr. 3.50 pr. Ltr.

Frugt Kr. 3.50 pr. Ltr.

Københavns Fløde-Is A/S

Telefon 13810.

Kaddara

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DERFOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have set mine forskellige Telte opstillede i

CORT ADELERSGADE 8
 TELEFON BYEN
 KØBENHAVN K. 6762

H. Halmøe

DENATURERET SPRIT
 TIL KOGEBRUG.
 DANSK SPRIT-CENTRAL.

de svære Eksprestogs Vægt, under ganske særlige Omstændigheder kan give Lyden „fra sig igen“, har faaet ny og aktuel Interesse ved de mange Eksempler, hvor en uskyldig Bordlampe, en Pumpe med en Motor i en Brønd og andre Sager uventet har gengivet Stumper af Taler og Musikstykker til Ejerens udelte Forfærdelse.

Det var det, der gik for sig her paa det gamle Loftsværelse. Nu og da under særlig gunstige Betingelser, virkede et — eller maaske flere i Forening — af de mange Apparater som Modtager og Højttaler.

Men nu, da Spørreriet var blevet opdaget, var det, som om de hemmelighedsfulde Radioaander var flygtet. Resten af Aftenen tilbragte de to Drengene med at finde ud af, hvorfra Lyden var kommet. Det lykkedes ikke, men Loftet havde faaet en meget usædvanlig Indvielse.

„Naar noget begynder saa spændende,“ sagde Poul, „saa er jeg sikker paa, at det bliver ved. Nu har vi faaet os et ideelt Laboratorium, og her maa paa en eller anden Maade være særlig gode Betingelser netop paa dette Sted for Radiomodtagelse. Vi begynder at arbejde med det samme.“

De skyndte sig over i Direktørboligen, hvor Pouls Fader boede. Og her hentede de Værktøj og alle deres Apparater op fra Kælderen og fik det baaret over paa det store Loft.

Det tog adskillige Timer, og Arbejdet blev kun afbrudt ved Middagen. Men til langt ud paa Aftenen stod de og puslede med deres Apparater. De arbejdede med et mærkeligt Apparat, som de ventede sig meget af. Det var en Slags Bølgefanger, som Poul kaldte det. Det bestod af en Modtager, der var særlig indrettet paa de ganske korte Bølger, der som bekendt anvendes af Folk, som eksperimenterer paa egen Haand. Paa disse Bølgelængder er Luften jo ikke altid fyldt af Svingninger fra de mest umulige Stationer. Apparatet var indrettet saaledes, at en Metalskive med en Induktionsrulle kunde dreje sig meget let omkring Spidsen af en haard Staalnaal, der var isoleret fra Underlaget ved en Ebonitskive. Saa snart 'er inden for et bestemt Interval udsendtes korte Bølger, vilde Apparatet automatisk indstille sig, saa det modtog paa den stærkeste Bølgelængde. Men samtidig var der en Naal, der bevægede sig over en Kompasskive, og som fornedet var i Forbindelse med et meget kompliceret langagtigt Apparat, der sad paa tværs af Naalen, og som altid vilde stille sig vinkelret af Bølgeretningen, som Apparatet var indstillet paa.

Idéen var god, og selve Apparatet var meget sindrigt konstrueret. Men Poul og Karl var jo ogsaa 2. Gs mest fremragende Elever i Fysik og

Matematik. Og de havde lige fra første Begyndelse været fanatiske „Radioter“.

Karl arbejdede for selve Sagen, som interesserede ham. Ikke for intet kaldte hans Kammerater ham for „Professoren“. Han mente, at han havde været med til at løse et Problem, som sikkert engang vilde faa Betydning for Radioens teoretiske Udvikling.

Poul derimod lod Fantasien raade. „Vi har her Nøglen til et Eventyr,“ paastod han, „hverken mere eller mindre.“ Lige som han havde læst i forskellige Aviser om „Radiospøget“, saaledes havde han ogsaa set adskillige Meddelelser om, at der efter en sagkyndig Teknikers Mening eksisterede et Utal af private Kortbølgestationer. De fleste regnedes kun for at være uskadeligt Legetøj, der kunde virke fra det ene Hus til det andet, og som aldrig kunde genere Almenheden. Men der gaves sikkert ogsaa ganske enkelte meget kraftige Stationer, der — ligesom i Amerika — anvendtes af Smuglere og andre lovløse Folk, som jo her havde et ideelt Middel til hurtigt at kunne sende Meddelelser og advare hinanden.

Han var netop ved at udvikle for Karl, hvad man kunde vente sig nu, da Apparatet praktisk talt var færdigt og opstillet under saa særlig gunstige Betingelser.

„Lad os først faa det helt færdigt,“ sagde Karl roligt.

Der lød i det samme et frygteligt Rabalder ude paa det store, mørke Loftsrum. Begge Drenge fór derud og lyste med Lommelamperne. En Bunke løst opstablet Skrammel var styrtet sammen, og man hørte ynkelige Skrig. Det lød som om et lille Barn klagede sig. Men da de to Drenge kom nærmere, blev Skrigene til en arrig, spruttende Hvæsen.

Poul lo. „Det er en af de tossede, vilde Katte. Den har hidtil regeret enevældigt heroppe. Nu blev den skræmt, da den kom luskende og saa, at der var Lys. Saa faldt Skramlet ned over den, men det er kun Halen, der kom i Klemme.“ Han løftede et Brædt op, og Katten forsvandt lynsnart ned ad Trappen.

„Jeg blev ærlig talt lidt forskrækket,“ indrømmede Poul.

Karl lo overlegent. „Der skal mere til for at bringe mig ud af Sindsligevægt,“ erklærede han.

Poul svarede intet, men han tænkte paa, om han ikke kunde hitte paa et eller andet, som kunde gøre Karl bange. Sommetider trængte Vennen virkelig til at faa sin Overlegenhed rokket en Smule.

Poul anede ikke, at Loftsværelset havde en endnu større Overraskelse til dem begge to.

Næste Gang skal der fortælles om en højst mærkelig Oplevelse, som Karl og Poul faar paa Loftskammeret, og som kræver al deres Skærpsindighed for at blive udfyldt. Men saa vil den til Gengæld ogsaa blive Indledningen til et spændende Eventyr.

Statsanstalten for Livsforsikring

A/s VILH. A. MEILSØE
Farveri og kemisk Tøjrensning.

Læssøesgade 17. Telef. Nora 3588.
Jagtvej 19. Telef. Taga 1657.

Spejderne 10 pCt. Rabat.

H. LARSEN

Kolonial — Kaffe — Konserver

VESTERVOLDGADE 104

— Tlf. 5883. —

TANDLÆGE

SKAARUPS KLINIK

Falkoneralle 57. - Tlf. Goth. 1460

Kliniktid 9-2

Mandag, Tirsdag, Torsdag, og Lørdag Kl. 6-7.

KØB OG SALG

af alle Slags Frimærker.
Billigere end andre; hvorfor betale mere, naar De hos mig køber billigt.

JOHN GOTH

Klosterstræde 15. :-: Telef. Byen 1945 x.

Korpsets officielle Formularer.

Tropsmaanedsrappporter pr. Stk. 6 Øre	Tropskartoteldkort pr. Stk. 5 Øre
Patruljemaanedsrappporter ... " " 5 "	Pasansøgningsblanketter " " 3 "
Førererklæringer " " 5 "	Passive Medlemskort " " 3 "
Stambogsblade for Spejdere. " " 5 "	Optagelsesblanketter for Sp. . " " 7 "
— Ulve " " 5 "	— Ulve " " 7 "

==== Formularer faas *kun* paa Depoterne. ====

Fotograf EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Kabinet i Mappe 7,50 Kr.

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.

Daghold og Aftenhold til Præliminærexamen.

Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2 $\frac{1}{4}$ —3).

A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

Rovere!

Tegn Abonnement paa

„Nordisk Spejdersport“

Ny Aargang begyndte Januar 1932.
Pris Kr. 3,50 aarligt, frit tilsendt.
Indsend Bestilling til Korpskontoret,
:: Studiestræde 30, København K. ::

POUL HOLM

SILKEGADE 11 — TELEFON 3082
KØBENHAVN K.

Alt i Sport
Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis,
Svømming, Athletik m. m.
Største Udvalg til billigste Priser.

Det danske Spejderkorps

Korpskontor:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Officielle Depoter:

A/S. Lembecks Friluftstudyr.
(Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
Skindergade 27, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport: (Førerbladet)

REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebros Centraltrykkeri, N.

ANNONCEEXPEDITION: Carl Juel Helmarth,
Kalvebod Brygge 24. Telefon Byen 8630.